

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 43 (529), 19. rujna 2021.

KRALJICA

XXV nedjelja kroz godinu

Djetinja zrelost

*Ti nam, Gospodine, za primjer nasljedovanja
ne stavljaš ni velike, ni mudre, ni bogate.*

*Takve već sami odabiremo
u iscrpljujućem natjecanju života.*

*Ti, koji si i sam odjenuo obličje čovjeka i
nemoćnog djeteta, stavljaš pred nas dijete,
da ga nasljedujemo.*

*Radije bismo bili mudri učitelji djece,
ali ti nas opominješ da se trudimo
učiti od neuke i male djece
u koju si pohranio mudrost života.*

*Daj nam prepoznati njihovu veličinu u
malenosti, njihovu mudrost u neukosti,
njihovu iskrenost u slabosti i
pouzdanje u nemoći.*

Pomozi nam odrasti do dječje zrelosti.

I. čitanje (Mudr 2, 12.17-20), II. čitanje (Jak 3, 16 – 4,3)

Evangelje po Marku (Mk 9, 30-37)

AKO NETKO OD VAS HOĆE BITI PRVI, NEKA BUDE POSLJEDNJI I NEKA SLUŽI SVIMA

Današnja nas nedjelja poziva da razmislimo o dvije važne stvarnosti: o patnji i o poniznosti. Patnja, pod svim formama, fizičkim i moralnim uvijek je problem svijetu. Čovjek se može boriti protiv zla ali će teško izbjeći patnju. Patnjom znaju biti pogođeni pravedni i nepravedni. Isusov život i nauka je da je smisao ljudskog života u življenju za drugoga. Mi postajemo ljudi kroz druge. Druge nam je Bog dao da kroz njih ljubimo njega. Drugi nam je 'dan' za brata, prijatelja, bližnjega.

Drugi je objekt i subjekt naše ljubavi. 'Ljubi Boga i bližnjega svoga'. Kao da mi ljudi vrlo lagano promašujemo svoj smisao, mjesto našeg usrećenja. Više smo usmjereni na same sebe i svoje interese. Svi u sebi nosimo barem malu klicu egoizma. Previše smo usmjereni na same sebe. I to je nešto što je u nama i što se opire Božjem i Isusovom pozivu. Po egoizmu se mi opiremo Bogu, egoizam nam smeta da ga prepoznamo, smeta nam da i druge ljude prepoznamo. Dok smo usmjereni na same sebe ne možemo prepoznati nikoga drugoga u njegovoj osobnosti. Čak kad je riječ i o priznavanju dobrote i tu je čovjek ne realniji prema sebi negoli prema drugome. Kod drugoga uvijek se pojavi i ono 'ali' i time se nekako umanji dobrotu. Ali tamo gdje vlada zakon ljubavi i dobrote daje se prednost drugome pred sobom. Drugoga, voljenoga se obožava, ljubljeno se daje prvenstvo.

Prva iskonska ljudska napast bila je da sebe uzvisuje iznad samoga sebe. Čovjek je htio biti božanstvo i tako je promašio, te niti je ostao čovjek niti je postao božanstvo. I tu se smješta opasnost krivog procjenjivanja samoga sebe. Od toga iskonskog promašaja Isus liječi svoje učenike. Lijek od lažne božanstvenosti nalazi se u činu ljubavi. Nikakva pedagogija ni dresura ne mogu čovjeka izliječiti

od toga slijepog usmjerenja na samoga sebe. Ideologija nas od toga ne može izliječiti. Izlječenje se događa kroz konkretni čin ljubavi. Poniznost je također pratnja ljubavi. Zapravo iz ljubavi izvire poniznost. Pa kad Isus traži od svojih učenika poniznost, to ni u kojem slučaju ne znači podcjenjivanje sebe. Tko ljubi ta je prema onome koga ljubi u poniznosti. Zato se poniznost uopće ne može razumjeti niti prakticirati bez ljubavi. Iskrena poniznost nikada nije teret niti nasilje na svoju osobu.

Ona jednostavno teče iz osobe koja ljubi. Kad se čovjek drži bogom on ne može trpjeti drugog do sebe i time se postavlja rivalski, sukobljava se. Svima nam je jasno da među ljudima bratstvo i prijateljstvo može biti samo na principu ljubavi. Svatko bi od nas trebao biti pred drugim ponizan a ne bahat. A mi smo baš pred drugima bahatiji nego li što smo u samima sebi. I sve to stvara loše odnose, zapravo, razara prave odnose. Isus nas također upućuje kako ćemo ga primati. Tko prima djecu Božju prima Isusa, tko ih odbija i Isusa. Isus se izjednačuje s poniznima i onima koji žive za druge. Žrtva je odricanje od sebe ali se ona poslije obraća u božansku radost.

Današnje evangelje potiče nas također da razmislimo naš odnos prema rivalitetu. Treba razlikovati natjecateljski duh od rivaliteta. Natjecanje bi bilo u duhu kako preporučuje sv. Pavao, natjecanje u dobru, natjecanje tko će biti bolji. Rivalstvo je sučeljenje egoizama, sučeljavanje dvaju 'ja' radi afirmacije sebe. Rivali sve žrtvuju (druge) da oni budu prvi. A sv. Jakov nam donosi baš duhovnu pedagogiju. Donosi nam način božanskog odgajanja: mudrost, tolerancija, razumijevanje, milosrđe, dobrohotnost, pravda. Također nam sv. Jakov govori koji su izvori rata: instinkti, požude, zavisti... Savjet: molimo da nas zlo ne zahvati, da se ne prepustimo strastima, zavisti. Božanski je živjeti za druge, u miru s drugima. Graditi mir i zajedništvo. Molimo Boga da nam dadne dobrote i htijenja za druge... i bit ćemo uslišani. Ali nema uspjeha u dobru i ljubavi bez žrtve.